

“поліцейськими” навичками, вміннями та знаннями вони отримують певну юридичну освіту в галузях кримінального права та кримінального процесу, причому в даний час в більшості країн світу спостерігається тенденція збільшення таких посад, а одже підвищення кількості, власне, осіб з юридичною освітою у лавах правоохоронних органів.

Список використаних джерел

1. Police law enforcement [Електронний ресурс] / Encyclopedia Britannica. – Режим доступу статті: <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/467289/police>
2. Гуценко К. Ф. Уголовный процесс западных государств / К. Ф. Гуценко, Л. В. Головкин, Б. А. Филимонов. – М. : ИКД “Зерцало-М”, 2001. – 480 с.
3. Шушкевич И. Ч. Зарубежный опыт и реформа подготовки кадров для органов внутренних дел России. / И. Ч. Шушкевич. – Рязань, 1994. – 103с.
4. Шушкевич И. Ч. Профессиональная подготовка полицейских в Европейских странах. / И. Ч. Шушкевич. – СПб., 1997. – 186 с.

Тюрина О. В. професор кафедри теорії держави і права НАВС, к.ю.н, доцент

ПРАВООХОРОННА СИСТЕМА ЯК ОБ’ЄКТ НАУКОВОГО ПІЗНАННЯ

Сьогодні Української держави є періодом кардинального реформування її правової, і зокрема правоохоронної системи. Дане пов’язане як з потребою в удосконаленні забезпечення внутрішньої безпеки нашої держави, так й адаптації правоохоронної системи України до стандартів, прийнятих у Європейському Союзі, що визначає теоретичну і практичну значущість наукового обґрунтування і відповідного забезпечення реформаторських ідей та їх практичної реалізації. У зв’язку з чим особливого значення набуває можливість наукового осмислення такого явища як правоохоронна система в його комплексності і взаємодії з іншими соціальними системами, з урахуванням національних особливостей України, з тим, щоб проведені реформи призвели до очікуваного якісного результату.

Правоохоронна система як об’єкт юриспруденції - це складне державно-правове явище, що досліджується різними юридичними науками, кожна з яких вивчає в ньому певні властивості, якості, які співвідносяться з їх предметом, або, інакше кажучи, опосередковано, виходячи з особливостей державно-правових явищ, які включені в їх предмет.

Незважаючи на наявність досить значної кількості теоретичних, спеціальних і прикладних наукових досліджень проблем організації і функціонування правоохоронної системи, в юриспруденції і правовій практиці відмічається їх фрагментарність, спеціалізованість, навіть певна роз’єднаність, що породжує, з одного боку, прогалини у науковому забезпеченні правоохоронної діяльності, а, з іншого - відсутність необхідної скоординованості існуючих наукових досліджень.

Для удосконалення правоохоронної системи України важливе значення має визначення цілей і інтересів даного процесу, серед яких можна виділити основоположні і ситуаційні. Основоположна мета полягає у формуванні дієвого механізму функціонування правоохоронної системи, здатного повноцінно охороняти і захищати основні права, свободи і законні інтереси людини і громадянина на засадах верховенства права. До ситуаційних цілей і інтересів реформування правоохоронної системи України можна віднести, зокрема, наукове та правове забезпечення реформування окремих правоохоронних органів, й зокрема міліції (поліції), з метою приведення їх у стан, що дозволяє забезпечувати надійний захист особи, суспільства і держави від злочинних посягань, відчутне реальне поліпшення суспільної безпеки з одночасним обмеженням темпів зростання злочинності.

У руслі державно-правового розвитку і практичної реалізації ідей міжнародного правопорядку, Україна обрала європейський напрям у нинішньому глобалізованому світі. Підписання Угоди про асоціацію України та Європейського Союзу стало важливим кроком щодо

зовнішньополітичного орієнтиру нашої держави по приєднанню до єдиного європейського правового простору.

Європейський вибір України базується на принципах верховенства права, забезпечення прав і свобод людини та громадянина, що є основним критерієм ефективності модернізації її правоохоронної системи. Безсумнівно, що процес реформування правоохоронної системи України повинен відбуватися з урахуванням положень Угоди про асоціацію України та Європейського Союзу. Угодою про асоціацію передбачено так званий еволюційний підхід до процесу зближення законодавства, суть якого полягає у поступовому приведенні українського законодавства у відповідність до змісту та цілей, закріплених у нормах права Євросоюзу.

У відповідних документах, а саме Стратегії та Концепції реформування МВС України від 22.10.2014 р., до основних принципів реформування відносяться: верховенство права, деполітизація, демілітаризація, децентралізація, підзвітність і прозорість в роботі, тісна взаємодія з населенням та місцевими громадами, професійна підготовка персоналу. Дане відбиває зміст положень, що зазначені у тексті Угоди про асоціацію України та ЄС, зокрема ст. 14 Розділу III, де вказано, що в рамках співробітництва у сфері юстиції, свободи та безпеки Сторони надають особливого значення утвердженню верховенства права, а також зазначено, що таке співробітництво буде відбуватися на основі принципу поваги до прав людини та основоположних свобод.

Досягнення мети реформування правоохоронної системи України можливе при здійсненні основних напрямів даного процесу системно, узгоджено і послідовно, а також науково виважено та обгрунтовано, оскільки безсистемність, непослідовність здійснення таких вкрай важливих заходів та відсутність їх належного теоретичного забезпечення не призведе до одержання позитивних результатів удосконалення всієї правової системи України.

Кардинальні зміни у сучасному світі загалом, і в Українській державі зокрема, не можуть не вплинути й на зміни у вітчизняній юридичній науці та освіті. Для сучасного юриста, діяльність якого не може не бути пов'язана з певними сторонами публічної діяльності, необхідністю є системне вивчення реалізації публічної влади на всіх її рівнях і проявах, й особливо правоохоронної системи.

Зазначене вище дає підстави визначити, що у сучасний період розвитку вітчизняної юриспруденції складаються умови для формування відповідної сфери наукових знань, що обумовлено певними об'єктивними (соціальними) та суб'єктивними (власно науковими) потребами, а саме - *теорії правоохоронної системи* як комплексу наукових знань, що має своєю метою пізнання та наукове забезпечення її організації та функціонування.

Список використаних джерел

1. Концепція реформування МВС України від 22.10.2014 р. // www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=247699591...
2. Стратегія реформування МВС України від 22.10. 2014 р. // www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=247699591...
3. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом від 27.06.2014р.//www.kmu.gov.ua/kmu/control/uk/publish/article?art_id=24658...

Тян Н.О. слухач магістратури денної форми навчання НАВС

МОТИВАЦІЯ ДО СКОЄННЯ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИ

Дана тема являється вкрай актуальною у зв'язку із збільшенням кількості вчинення злочинів проти життя та здоров'я особи за останній період. Тому вважаю доцільно розглянути мотиваційну сферу даної проблеми.

Для попередження вчинення злочинів, виявити основні спонукаючі ланки, що наштовхують людину вчинити той чи інший злочин не достатньо, але це необхідно для того, щоб